

rimelig Tid at komme bort fra de af Krigsforholdene skabte almindelige prisregulerende Regler. Udvalget har i saa Henseende søgt at komme igennem uden at gribe til stærke eller uvante Midler og har herunder bl. a. overvejet, om man ikke vilde kunne lette Forbrugerne Kontrollen med Priserne en Del ved at paabyde Varerne mærkede med Udsalgsprisen eller forlange denne sidste ophængt i Butikken eller paa anden Maade tydelig meddelt Publikum. Nu menes dette ganske vist ingenlunde at være uden Virkning i den ønskede Retning og kan tilmed for visse Varers Vedkommende være af ikke saa helt ringe Betydning, men noget synderlig stort Skridt i Retning af at løse den stillede Hovedopgave gøres der naturligvis ikke herigennem.

Udvalget er da ogsaa endt med at gøre sig det klart, at Maalet ikke vilde naas blot ved at gøre det lettere for Publikum at foretage en Sammenligning af de af de forskellige Handlende forlangte Priser, bl. a. ogsaa af den Grund, at Publikum i saare mange Tilfælde ganske savner Betingelser for at kunne foretage en virkelig Sammenligning, men at man som noget langt væsentligere ved Siden heraf indenfor selve Handelsstanden maatte søge fremmet en Konkurrence om at betjene Publikum billigst muligt, eller med *den ringest mulige Fordyrelse* udover den Pris, som Fabrikanten eller Importøren havde solgt Varen til. Men skal dette sidste naas, maa naturligvis selve denne Fordyrelse gøres kendt for Publikum, saaledes at dette bliver i Stand til saavel at vurdere selve dennes Størrelse som ogsaa at sammenligne den med tilsvarende Prisforskelle for lignende Varer hos andre Handlende. Og det er da ogsaa derfor, der indenfor Udvalget er stillet Forslag om, at Forbrugerne skal for de Varesorter, hvor det maatte være særlig paakrævet, og hvor det maatte kunne ske uden uforholdsmæssig Ulempe for Omsætningslivet, sættes i Stand til at faa Oplysning om den Pris, hvortil Varens første Forhandler her i Landet sælger den.

For hvilke Varer en saadan Bestemmelse vil kunne træffes, kan ikke siges i Almindelighed og ikke uden foregaaende særlig Undersøgelse for hver enkelt Varesorts Vedkommende, idet den Form, hvorunder Prisoplysningen for den enkelte Vare vil kunne gives, muligvis vil blive meget forskellig fra den, der maa benyttes for andre Varer. Men som almindelig Bemærkning kan det siges, at en saadan Oplysning antagelig i hvert Fald uden større Vanskelighed vil kunne gives for Varer, der sælges til Publikum i samme Stand, pakket eller upakket, som de forlader deres Fremstiller eller Importør. For visse Varer vil man paa Forhaand anse Bestemmelsen for uigennemførlig, f. Eks. for Grøntsager, og for saadanne Varer maatte man da, hvis man anser det for paakrævet at søge Konkurrencen skærpet for disse Varers Vedkommende, nøjes med den foran angivne Vej at paabyde Udsalgsprisen opgivet paa Varen eller i Butikken.

Forskrifter af saadant Indhold vides ikke tidligere at være gennemførte under anden Form end som Prisnoteringer, f. Eks. for Smør og Æg. Ligesom man derfor ved deres nærmere Udformning og Gennemførelse maa gaa forsigtigt til Værks og prøve sig frem, tør man, indtil saadanne Forskrifter har virket nogen Tid, ikke stole paa, at de vil vise sig fyldestgørende og tilstrækkelige. Der kan derfor heller ikke under Hensyn til, at nu saadanne Regler foreslaas indført, blive Tale om foreløbig at ophæve de nu gældende Regler om Beregning af Fortjeneste og om Kædehandel. Men naar disses Omraade som anført indskrænkes til kun at gælde den indenlandske Varefordeling, og der ved deres Udformning tages Hensyn til de i de forløbne Aar indvundne Erfaringer, vil ogsaa Muligheden for at fremsætte de fleste af de mod Bestemmelserne rettede Indvendinger bortfalde.

Man maa dog finde det nødvendigt, at der foretages en Ændring af mere indgribende Art i Bekendtgørelsen af 1. Februar 1917.

Det vil formentlig ikke fra nogen Side blive bestridt, at den Fortjeneste, procentvis beregnet, som Næringsdrivende under Krigen indtil den 1. Februar 1917 har beregnet sig